

ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНА АРХІТЕКТУРА
В СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИINFORMATION TECHNOLOGY ARCHITECTURE IN STRATEGIC BUSINESS
PROCESS MANAGEMENT

У статті розглянуті структурні компоненти системи стратегічного розвитку підприємства. Наголошено, що стратегія розвитку має бути узгоджена з місією підприємства та основними цілями його створення. Забезпечити таке узгодження пропонується через інформаційно-технологічну архітектуру (ІТА) – складну багатокomпонентну систему, яка формує цифрову основу всієї господарської діяльності компанії. ІТА виступає найважливішим фактором конкурентоспроможності та адаптивності бізнесу, забезпечуючи ефективну інтеграцію технологій у стратегічне та операційне управління. Архітектура підприємства має включати організаційні процеси, притаманні певній бізнес-одиноці та опис усіх ключових елементів підприємства і взаємозв'язків між ними як сукупності моделей. Керування архітектурою пропонується розглядати як безперервну циклічну діяльність з генерування варіантів побудови підприємства у майбутньому, критичного оцінювання окреслених варіантів, вибору оптимального з них. Запропонована модель дозволяє враховувати вимоги, фактори та обмеження, які виходять від усіх рівнів архітектурних областей: бізнес, дані, системи, технології.

Ключові слова: інформаційні технології, архітектура підприємства, системний аналіз, формалізація бізнес-процесів, стратегічний розвиток.

УДК 658-043.86 : [005.21:004.4]

DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.17-61>

Бандоріна Л.М.¹

к.е.н., доцент,
доцент кафедри
економічної інформатики,
Український державний університет
науки і технологій

Усенко М.П.²

аспірант кафедри
економічної інформатики,
Український державний університет
науки і технологій

Савчук Р.В.³

старший викладач кафедри
економічної інформатики,
Український державний університет
науки і технологій

Bandorina Liliia

Usenko Maksym

Savchuk Roman

Ukrainian State University
of Science and Technologies

The article proposes considering the system of strategic development of an enterprise as a set of the following structural components: goal and potential, development criteria, a set of alternative solutions, feedback, and the possibility of strategy adjustment. The relevance of the chosen topic is explained by the need to ensure the systemic development of a business entity by taking into account its internal characteristics and external factors. System analysis is characterized by goal setting, knowledge management, and the formalization and structuring of a business entity's strategic vision. The use of intelligent technologies in decision-making within enterprise management systems is a key aspect of modern business. It is emphasized that the development strategy should align with the enterprise's mission and the main goals of its establishment. Such alignment is proposed to be achieved through the implementation of information technology architecture (ITA), a comprehensive, multi-component system that underpins the company's digital operations. ITA serves as a strategic element influencing global socio-economic processes: from integration with external digital platforms and comprehensive digital transformation of management to participation in global value chains, transformation of customer interaction, and the formation of new employment models. Enterprise architecture integrates business strategies and IT and is a key factor in the competitiveness and adaptability of a business entity, ensuring the effective integration of technology into both strategic and operational management at the micro level. ITA should include organizational processes inherent to a specific business unit and provide a description of all key enterprise elements and the relationships between them as a system of models. Architecture management is proposed to be viewed as a continuous, cyclical activity involving the generation of future enterprise design options, critical evaluation of those options, and selection of the optimal one. The proposed model makes it possible to take into account the requirements, factors, and constraints arising across all architectural domains – business, data, systems, and technologies – ensuring the company's ability to respond effectively to risks and challenges and to capitalize on potential opportunities for long-term development.

Key words: information technology, enterprise architecture, system analysis, data, business processes, strategic development.

Постановка проблеми. Конкурентна позиція підприємства за умов невизначеності та викликів сучасності визначається не лише технічними, технологічними та економічними чинниками, а й спроможністю адаптації до неординарних умов шляхом ухвалення оптимальних управлінських рішень. Стратегічний аналіз ключових факторів зовнішнього та внутрішнього бізнес-середовища з позиції довгострокової перспективи має сприяти ефективному управлінню змінами. Одним з визначальних чинників, що впливають на швидкість відповідної реакції підприємства на зовнішні впливи, виступає наявність набору екстенційних правил реагування. Подібний набір формується

і модифікується шляхом застосування архітектурних рішень в рамках системи моніторингу, яка виконує функції спостереження, класифікації, розпізнавання впливів різної природи.

Конкурувати на глобальному ринку наразі можливо лише за умов інтеграції ІТ-рішень в бізнес-практику компаній. Визначальним детермінантом організаційної культури підприємства є інформаційно-технологічна архітектура (ІТА), яка створює нові можливості для забезпечення безперервної діяльності, функціонування та розвитку в умовах ентропії, нелінійних і непередбачуваних змін. Архітектурні рішення, що застосовуються на рівні певної компанії, мають корелювати з її галузевою

¹ ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1383-3098>

² ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-7213-5498>

³ ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3336-6565>

приналежністю, масштабом, стратегічними пріоритетами та враховувати обмеження, ресурси, ризики й специфіку діяльності. ІТА та формалізація бізнес-процесів сприяють підвищенню адаптивності суб'єкта господарювання до змін у діловому середовищі, що пояснює актуальність обраної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтеграція ІТ-рішень в бізнес-практику як інструментів антикризового управління та стратегічного розвитку є предметом багатьох наукових досліджень. Колектив авторів на чолі з Рамазановим С. К. систематизували теоретичні та прикладні задачі антикризового управління з використанням інформаційно-інноваційних технологічних рішень. Дослідники зосереджуються на рамкових моделях архітектури підприємства (методиках, фреймворках), охоплюючи такі аспекти, як структура, поведінка, артефакти, метрики, часові характеристики [1]. Пасічник В. В. досліджує корпоративну ІТ-інфраструктуру та її роль в підтримці операційних процесів, обміні даними, управлінні ресурсами, взаємодії зі стейкхолдерами [2]. Микитенко В. В., Сивицька І. Г. пропонують підходи до формалізації бізнес-процесів та базових моделей систем різних ієрархічних рівнів [3; 4]. Зеркаль А. В. наголошує на необхідності дотримання балансу між технічними можливостями та бізнес-вимогами і пропонує використовувати для цього методику АТАМ (метод аналізу компромісів архітектурних рішень) [5].

Марценюк О. В., Руда О. Л., Озвенчук О. А. підкреслюють важливість використання технологій, які дозволяють моделювати бізнес-процеси з високим ступенем точності та деталізації [6]. Островська Г. Й. акцентує увагу на застосуванні принципів системного аналізу для формування якісних управлінських рішень щодо перспектив розвитку підприємства [7]. Ліщинська Л. Б., Добровольська Н. В. та інші науковці доводять важливість правильного вибору інструментів бізнес-аналітики для різних груп бізнес-процесів та різних рівнів архітектурних областей [8–10].

В контексті здатності суб'єкта господарювання ефективно реагувати на ризики і виклики, а також використовувати можливості для забезпечення стійкості та розвитку Савицька Н. Л. та Пахуча Е. В. розглядають таку категорію, як «ринкова резильєнтність». Дослідниці наводять суттєві характеристики системи ринкової резильєнтності, а саме: вивчення тенденцій та розпізнавання можливостей для інновацій і розвитку; здатність ефективно впроваджувати зміни та адаптуватися до нових умов; використання бізнес-моделей, що забезпечуватимуть стабільність за різних умов; розробка гнучких стратегій [11].

Отже, наявність значної кількості наукових напрацювань з питань моделювання

бізнес-процесів та адаптації стратегії підприємств до викликів і загроз пояснюють актуальність обраної теми дослідження.

Постановка завдання. Мета статті полягає в структуруванні системи стратегічного розвитку підприємства, базуючись на цифровій основі господарської діяльності на мікрорівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток сучасного стратегічного управління на мікрорівні відбувається за двома напрямками. Перший напрям пов'язаний з удосконаленням управління потенціалом та стратегічними можливостями підприємства на основі всебічного аналізу та узгодження внутрішніх ресурсів і зовнішніх можливостей з вибором оптимального варіанту розвитку підприємства у довгостроковій перспективі, формалізованого у вигляді системи цілей та задач. Основу цього підходу становлять інструменти інтелектуального аналізу, які використовуються для аналітичної оцінки, імітаційного моделювання та сценарного прогнозування конкурентної позиції підприємства. Другий напрям передбачає необхідність оперативного і гнучкого корегування стратегії та швидкого розв'язання неочікуваних стратегічних задач в умовах зростання нестабільності зовнішнього середовища та непередбачуваності його реакцій у відповідь на виклики та радикальні зміни. Обидва напрями супроводжуються наявністю значних обсягів інформації та джерел її походження, а також потребують ухвалення управлінських рішень оперативного та стратегічного характеру.

Галузі економіки представлені сукупністю суб'єктів господарювання різних організаційно-правових форм, які взаємопов'язані між собою як контрагенти та стейкхолдери. Стратегічний аналіз конкурентної позиції суб'єкта господарювання, і, як наслідок, питання планування бізнес-процесів, набуває все більшої актуальності в контексті успіху компанії. Ключовим аспектом сучасного бізнесу є використання інтелектуальних технологій в системі управління підприємством та ухваленні управлінських рішень різного характеру [9, с. 151].

Підприємство – як учасник економічних відносин створюється з певною метою і функціонує у безпосередній взаємодії з оточуючим середовищем, як на мікро-, так і на макрорівні. Вплив оточуючого середовища на конкретний суб'єкт господарювання дуже суттєвий, відповідно, існує необхідність постійного моніторингу цього оточення. Врахування зовнішніх факторів та внутрішніх особливостей підприємства є необхідною умовою його системного розвитку. Оскільки підприємство являє собою інтегрований механізм, вибір вектору його розвитку має визначатися на засадах відповідності певним критеріям, основні з яких – це мета та потенціал підприємства. Ґрунтуючись на цих критеріях, можна дослідити шлях розвитку

підприємства, що дозволить виявити саме ті конкурентні можливості підприємства, які воно спроможне ефективно використати для покращення своєї ринкової позиції та адаптації до неординарних умов і викликів.

Застосування принципів системного аналізу дає змогу формувати якісні управлінські рішення. Системний аналіз активно застосовується у різноманітних сферах діяльності, основними з яких є: дослідження та проєктування складних технічних комплексів; моделювання процесів прийняття рішень у ситуаціях зі значною початковою невизначеністю; дослідження та вдосконалення управління технологічними процесами та інформаційними системами; систематизація інструментів організаційного управління на рівні виробництва, підприємств, галузей тощо; удосконалення виробничих та організаційних структур бізнес-одиниць; розробка автоматизованих систем та архітектурних рішень [7, с. 78].

З позиції системного аналізу та встановлення структурних зв'язків між елементами системи стратегічного розвитку підприємства, пропонуємо представити її як сукупність таких компонентів:

1. Стратегія розвитку підприємства та її обґрунтування в межах операційного циклу й в довгостроковій перспективі.

2. Критерії розвитку та індикатори досягнення стратегічних цілей підприємства.

3. Набір альтернативних рішень щодо реалізації стратегії розвитку.

4. Аналіз можливостей реалізації стратегії з ресурсної, економічної, фінансової, інформаційної, інноваційної точок зору.

5. Оцінка та вибір прийняттого варіанту реалізації стратегії.

6. Моніторинг, зворотній зв'язок та можливість корегування стратегії розвитку.

Отже, стратегія розвитку має, насамперед, бути узгодженою з місією підприємства та основними цілями його створення. Для можливості моніторингу та діагностики розвитку підприємства мають бути сформовані критерії та індикатори оцінки з обов'язковим урахуванням технологічних особливостей галузі та виробництва, що дозволить оперативно реагувати на будь-які відхилення від обраної стратегії. Якщо завдання розвитку підприємства визначається єдністю цілей, засобів їх досягнення (використовуваних ресурсів) і індикаторів, які фіксують рівень досягнення мети (результативність) і які дозволяють організувати керування за допомогою зворотних зв'язків, то й вибір різних критеріїв призводить до формування якісно різноспрямованих стратегій управління суб'єктом господарювання.

Інтеграція ІТ-рішень в бізнес-практику дозволить забезпечити узгодження стратегій розвитку з місією підприємства, оскільки цифрову основу

всієї господарської діяльності компанії формує інформаційно-технологічна архітектура (ІТА). ІТА – це сукупність апаратних та програмних комплексів, комунікаційних каналів, хмарних платформ, аналітичних інструментів, а також систем безпеки та управління даними. Функціонування сучасного підприємства неможливо уявити без використання таких архітектурних ІТ-рішень, оскільки саме вони дозволяють досягти безперервності бізнес-процесів.

Безперервність діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення стійкості та розвитку корелює з такою дефініцією як «резильєнтність бізнесу» – наявність систем і процесів, які захищають від непередбачуваних потрясінь та є передумовою довгострокової організаційної гнучкості, що дозволяє підприємству швидко адаптуватися до мінливих обставин [11, с. 248].

Інтерпретуючи ключові світоглядно-методологічні основи, запропоновані Микитенко В. В. для формалізації базових типів систем сталого господарювання, доходимо висновку, що концепт ІТА підприємства поєднує: взаємозалежність, швидкість та складність реалізації [3, с. 22]. Взаємозалежність пояснюється поєднанням різноспрямованих факторів розвитку в єдине ціле та необхідністю узгодження ІТ-рішень з основною візією компанії та її стратегічними пріоритетами. Швидкість пов'язана з впровадженням інформаційних платформ управління процесами пошуку ефективних цілеспрямованих дій для досягнення бажаних збалансованих рішень та компромісу між різними атрибутами якості. Складність реалізації обумовлена поєднанням багатовимірних інтересів значного кола зацікавлених осіб: власників, стейкхолдерів, керівників тощо.

Діяльність кожного суб'єкта господарювання розглядається як сукупність бізнес-процесів, стосовно яких застосовуються методи моделювання (структурованого подання інформації) та аналізу. Формалізація бізнес-процесів зазвичай розглядається як інструмент оптимізації та підвищення ефективності управлінських рішень компанії [4, с. 159].

Натомість, впровадження ІТ-інфраструктури в бізнес-практику компанії пов'язане з низкою викликів: ІТ-архітектура має корелювати із бізнес-стратегією; управлінські рішення ухвалюються в умовах значної складності через вимогу досягнення компромісу між вимогами до продуктивності, масштабованості, безпеки та витрат; наявна загроза ризику невідповідності обраного рішення специфіці галузі та організаційній структурі компанії [5, с. 144].

Керування архітектурою розглядається як безперервна циклічна діяльність з генерування варіантів побудови підприємства у майбутньому, критичного оцінювання окреслених варіантів,

вибору оптимального з них, планування реалізації з моніторингом і внесенням коректив. Значна кількість відповідальних управлінських рішень має величезну вагу, оскільки в багатьох випадках передбачає суттєві і докорінні зміни підприємства. Такі рішення носять стратегічний характер, ухвалюються в умовах неповноти інформації і невідзначеності наслідків, є ризикованими, вимагають різноаспектних досліджень з обов'язковим використанням великої кількості різнопланових даних і знань з внутрішніх і зовнішніх джерел за умов обов'язкового залучення експертів і фахівців різної спеціалізації та рівнів управління підприємства як бізнес-одиниці. Отже, за сучасних умов, керування архітектурою підприємства розглядається як інноваційна діяльність.

– Ландшафт архітектури підприємства класично включає такі категорії (домени):

- Бізнес-архітектуру;
- Інформаційну архітектуру (архітектуру даних);
- Системну архітектуру;
- Технологічну архітектуру;
- Архітектуру рішень.

Центр відповідальності (або окрема особа), що виконує роль архітектора підприємства під час розробки ІТА має враховувати вимоги, фактори та обмеження, які виходять від усіх рівнів архітектурних областей: бізнес, дані, системи, технології (рис. 1).

Представлення ІТА у вигляді циклічної матриці є цілком доречним, оскільки відправною точкою будь-якого управлінського рішення є певна ціль, для досягнення якої використовуються дані, системи та технології. При цьому має бути забезпечена

відповідність перспектив бізнесу, систем, даних та технологій існуючим бізнес-стратегіям, політикам та стандартам компанії. Первісним завданням є окреслення бізнес-стратегії, для підтримки якої надалі визначаються складові ІТ-архітектури. Індикатором дієвості циклічної моделі ІТА є домен «архітектура рішень» (enterprise architecture governance), який забезпечує побудову нової архітектури при корегуванні бізнес-стратегії і відповідає за те, щоб нова архітектура була застосованою.

Для стратегічного та операційного управління підприємством важливо враховувати ключові фактори впливу (інституційні та ринкові) та використовувати системний підхід, який включає комплексний аналіз усіх можливих сценаріїв довгострокового розвитку. Серед основних можливостей ІТА при цьому виділимо такі:

1. Аналіз внутрішніх і зовнішніх чинників, що впливають на ефективність роботи підприємства та його конкурентну позицію.

2. Визначення можливих сценаріїв розвитку підприємства. Рекомендується обирати оптимальний сценарій із загальної кількості на основі найкращого показника співвідношення сильних і слабких сторін підприємства.

3. Визначення пріоритетних напрямів розвитку з урахуванням смарт-спеціалізації, інноваційності, привабливості ринку і тенденцій внутрішніх змін підприємства.

4. Розробка дій і остаточної програми стратегічного розвитку щодо ослаблення дії загроз ринку і визначення напрямів подолання існуючих загроз. Вибір пріоритетних сфер виробництва і побудова нової архітектури.

Рис. 1. Циклічна модель ІТА

Джерело: складено авторами на основі [12]

Якщо вплив ринкових факторів сприяє адаптивному пристосуванню підприємства до змін конкурентного середовища і вибору стратегічних альтернатив їх розвитку, то більшість інституційних факторів перешкоджають розвитку підприємства і змушують змінювати або корегувати стратегію та будувати нову архітектуру.

Висновки. Отже, інформаційно-технологічна архітектура підприємства за сучасних умов перестала бути лише внутрішнім елементом ІТ-інфраструктури. Її значення в системі стратегічного розвитку значно ширше і глибше – ІТА стала системоутворюючим чинником як самого підприємства, так і навколишнього соціально-економічного середовища. Через ІТА реалізується не просто цифровізація процесів, а відбувається якісне переосмислення логіки функціонування бізнесу, управління ресурсами, взаємодії з ринком та суспільством.

Ефективність системи стратегічного розвитку підприємства визначають інституційні, ринкові та ресурсні фактори. Використання ІТА для комплексної оцінки основних факторів впливу забезпечує порівняльну та прогнозну оцінку рівня конкурентоспроможності підприємства у довгостроковій перспективі.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Інформаційно-інноваційні технології управління в еколого-економічних системах. Монографія. За заг. ред. проф. С. К. Рамазанова. Київ : КНЕУ, 2020. 464 с.
2. Орлов М. В., Пасічник В. В. Системне оцінювання ризиків і викликів під час впровадження методології DevOps у корпоративних ІТ-інфраструктурах. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2024. Т. 34. № 3. С. 125–132.
3. Микитенко В. В. Типізація систем сталого господарювання та формалізація їхніх базових моделей. *Наука та наукознавство*. 2022. № 3 (117). С. 21–35.
4. Сивицька І. Г. Метод формалізації бізнес-процесів у консалтингу. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2023. № 4 (36). С. 154–164.
5. Зеркаль А. В., Цимбала М. П. Управління цифровізацією бізнес-процесів на основі методу аналізу компромісів архітектурних рішень ATAM. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. № 6 (15). С. 142–147.
6. Марценюк О. В., Руда О. Л., Озвенчук О. А. Можливості оптимізації бізнес-процесів та впровадження інноваційних рішень і нових технологій. *Ефективна економіка*. 2024. № 8. URL: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.8.74>
7. Островська Г. Й., Островський О. Т. Застосування інтелектуальних інформаційних систем в контексті управління промисловими підприємствами. *Маркетинг і цифрові технології*. 2023. № 1. Том 7. С. 69–81.

8. Ліщинська Л. Б., Добровольська Н. В. Перспективні програмні інструменти для аналізу даних у бізнесі. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2022. № 1 (305). С. 78–83.

9. Топоркова О. А., Савчук Л. М., Ковальчук Є. В., Долгушин І. В. Інструменти інтелектуального аналізу в стратегічному плануванні бізнес-процесів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 20. С. 150–155.

10. Wang N. Design of an Intelligent Processing System for Business Data Analysis Based on Improved Clustering Algorithm. *Procedia Computer Science*. 2023. Vol. 228 P. 1215–1224.

11. Савицька Н. Л., Пахуча Е. В. Ринкова резильєнтність бізнесу: теоретичний конструкт. *БізнесІнформ*. 2024. № 2. С. 244–257.

12. Про (корпоративну) архітектуру підприємства. URL: <https://www.golodiuk.com/ua/service/about-enterprise-architecture/>

REFERENCES:

1. Ramazanov S. K. (ed.) (2020) Informatsiino-innovatsiini tekhnologii upravlinnia v ekoloho-ekonomichnykh systemakh : monohrafiia [Information and innovative management technologies in ecological and economic systems]. Kyiv: Kyiv National Economic University, p. 464. (in Ukrainian)
2. Orlov M. V., Pasichnyk V. V. (2024) Systemne otsiniuvannia ryzykiv i vyklykiv pid chas vprovadzhennia metodologii DevOps u korporatyvnykh IT-infrastrukturakh [Systemic assessment of risks and challenges in implementing the DevOps methodology in corporate IT infrastructures]. *Scientific Bulletin of UNFU*, vol. 34 (3), pp. 125–132.
3. Mykytenko V. V. (2022) Typizatsiia system staloho hospodariuvannia ta formalizatsiia yikhnikh bazovykh modelei [Typification of sustainable management systems and formalization of their basic models]. *Science and Science of Science*, vol. 3 (117), pp. 21–35.
4. Syvytska I. (2023) Metod formalizatsii biznes-protseviv u konsaltnyhu [The method of formalizing business processes in consulting]. *Problemy i perspektivy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. 4 (36), pp. 154–164.
5. Zerkal A. V., Tsymbala M. P. (2024) Upravlinnia tsyfrovizatsiiei biznes-protseviv na osnovi metodu analizu kompromisiv arkhitekturnykh rishen ATAM [Management of business process digitalization based on the ATAM (Architecture Tradeoff Analysis Method)]. *Digitale Economy and Economic Security*, vol. 6 (15), pp. 142–147.
6. Martseniuk O. V., Ruda O. L., Ozvenchuk O. A. (2024) Mozhlyvosti optymizatsii biznes-protseviv ta vprovadzhennia innovatsiinykh rishen i novykh tekhnologii [Opportunities for optimizing business processes and implementing innovative solutions and new technologies]. *Efektivna ekonomika*, vol. 8. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.8.74>
7. Ostrovska H. Y., Ostrovskyy O. T. (2023) Zas-tosuvannia intelektualnykh informatsiinykh system v konteksti upravlinnia promyslovymy pidpriemstvamy [The application of intellectual information systems in the context of industrial enterprises management].

Marketing and Digital Technologies, vol. 7 (No 1), pp. 69–81.

8. Lishchynska L. B., Dobrovolska N. V. (2022) Perspektyvni prohramni instrumenty dlia analizu danykh u biznesi [Prospective software tools for data analysis in business]. *Herald of Khmelnytskyi national university*, vol. 1 (305), pp. 78–83.

9. Toporkova O. A., Savchuk L. M., Kovalchuk Ye. V., Dolgushyn I. V. (2024) Instrumenty intelektualnoho analizu v stratehichnomu planuvanni biznes-protsesiv [Intellectual analysis tools in strategic planning of business processes]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 20, pp. 150–155.

10. Wang N. (2023) Design of an Intelligent Processing System for Business Data Analysis Based on Improved Clustering Algorithm. *Procedia Computer Science*, vol. 228, pp. 1215–1224.

11. Savytska N. L., Pakhucha E. V. (2024) Rynkova rezylentnist biznesu: teoretychnyi konstrukt [Market Resilience of Business: A Theoretical Construct]. *Business-Inform*, vol. 2, pp. 244–257.

12. Pro (korporatyvnu) arkhitekturu pidpriemstva [About Enterprise Architecture]. Available at: <https://www.golodiuk.com/ua/service/about-enterprise-architecture/>